

LOKVE I NEBO

Duško P. Sekulić

Milici Lukić

Čitanje poezije

Popiti nebo iz lokve
(kao pas)
može samo onaj
ko razume poeziju.
Lokve ima isto
koliko i neba.
Treba samo smelo
zagnjuriti njušku
u svoj usahli odraz
i halapljivo srkati
beskrajnu tintu
koju drugi ne vide.

Skriveni zapisi

Bliske obale

Kraj moje rodne kuće
protiče reka Pek,
nečujno i mirno.
U junu i julu,
kad počnu prve jare,
u njoj se mreste krupne
ribe vršalice.
Kako vreme prolazi,
sve češće sedim
na njenim bliskim,
nespojivim obalama.
Na jednoj obali ližem
brašno sa prstiju,
na drugoj među jagodicama
nižem zlatne brojanice.

Sjene

Anagramiram reč *Jesen*
pod gustim, golim,
osunčanim krošnjama topole.

Verujem da samoća
rađa jedino tugu.

Starac sedi sam
na nekoliko stopa od vrbe.
Podnevni mrak
navukao mu se na lice.
Peca.
Ima više sreće nego pameti.

Ušćereni breg

Breg od blata
raste uvis i uvis
sve do oblaka.
Ko bi rekao
da će da se istopi
i da će potpuno da nestane
već posle prve kiše
bogate insulinom.

Na zvoniku

Svoje unutrašnje vreme
ne pipam na vratu,
ni na dnu plitke burmutice.
Pet do dvanaest je
na mom nepogrešivom,
buntovnom časovniku.
Kukavicu neću da čekam
da se smiluje.
Sam potežem
štrange pod zvonima.
Na meni jedino
osmeh ne stari

Razvojna šansa

Ovaj maleni grad
može svakog dana da ima
razastrtu
svečanu, slavsku trpezu
u svome središtu.
Za to je potrebno samo
da, pomalo nemarni, zaljubljenik
parkira jarko-crvenu Vespu
na pločniku u koji usađeni su cvetovi.